

Sygn. akt I CSK 569/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku T.K. i H.K.

przy uczestnictwie B.B.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 11 kwietnia 2017 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wnioskodawcy wniesli o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które zostało sformułowane w formie pytania: „czy w sytuacji, gdy istnieją dokumenty wskazujące na zasięg prawa własności jednej z rozgraniczanych nieruchomości, a dokumenty mogące wykazywać na zasięg prawa własności drugiej z rozgraniczonych nieruchomości nie istnieją, bądź istnieją, ale są zniszczone, Sąd może orzec o rozgraniczeniu według stanu prawnego opierając się na istniejących dokumentach tylko jednej nieruchomości?”.

Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Wnioskodawcy powinni to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie

powstało. Zagadnienie to powinno być nadto „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżących problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, to zarówno charakter zgłoszonego w niej roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawcy ograniczyli się jedynie w sformułowania pytania. Nie przedstawili jednak żadnego wyводу na tle judykatury i doktryny, który wykazywałby, że sformułowany przez nich problem ma cechy zagadnienia prawnego w znaczeniu przedstawionym wyżej. Odpowiedź na pytanie sformułowane przez wnioskodawców jawi się przy tym, jako oczywista. Osobną natomiast kwestią jest to, jakie dokumenty w konkretnych okolicznościach uznane zostaną za wskazujące na zasięg prawa przysługującego właścicielowi jednej z rozgraniczanych nieruchomości oraz to, czy z dokumentów tych można wnioskować o przebiegu granicy. Tego rodzaju ocen nie można formułować abstrakcyjnie.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nieopubl. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie uzasadniono tego rodzaju wadliwości zaskarżonego orzeczenia ani tego rodzaju wadliwości postępowania przeprowadzonego przed Sądem drugiej instancji. Zarzuty wnioskodawców podnoszone w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania koncentrują się wokół ustaleń faktycznych dokonanych w sprawie oraz oceny dowodów, gdy tymczasem tego rodzaju uchybienia nie mogą być objęte badaniem Sądu Najwyższego, który przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej byłby związany ustaloną przez Sądy *meriti* podstawą faktyczną rozstrzygnięcia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

jw